

Sygn. akt III U 257/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	stażysta Aneta Beata Stankiewicz-Lauryn

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 października 2014r. w Suwałkach

sprawy **W. P.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o przywrócenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem W. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 10 marca 2014 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przywraca W. P. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 01 lutego 2014 roku do 31 stycznia 2015 roku.

Sygn. akt III U 257/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 10.03.2014r. odmówił W. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1.02.2014r.

W uzasadnieniu wskazał, że w myśl przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn., Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy uzależnione jest m.in. od istnienia niezdolności do pracy. Niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest zaś osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

W. P. nie ma prawa do renty, gdyż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 6.03.2014r. ustaliła, że nie jest on niezdolny do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji W. P. zwrócił się z prośbą o przywrócenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1.02.2014r. Uważał, że przyczyny odmowy ze strony ZUS są dla niego krzywdzące.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Wskazał, że zgodnie z art. 61 ustawy powołanej w decyzji prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18-tu miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

W. P. nie spełnia zaś warunków z powyższego przepisu, ponieważ komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 6.03.2014r. nie stwierdziła u niego dalszej niezdolności do pracy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie należało uznać za uzasadnione.

Prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega, zgodnie z art. 61 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od jego ustania ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Tymczasem odwołujący się nadal jest częściowo niezdolny do pracy. Tak należało uznać w obliczu opinii biegłych sądowych lekarzy K. J. z zakresu neurologii i R. E. z zakresu psychiatrii, którzy na podstawie art. 278 kpc sporządzili opinię na potrzeby postępowania sądowego. Rozpoznali u odwołującego się chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa i coxarthrozę i uznali, że odwołujący się jest nadal częściowo niezdolny do pracy z kontynuacji do końca stycznia 2015r. Powodem zaś częściowej niezdolności do pracy są zmiany zwyrodnieniowe układu ruchu i ograniczenia stąd wynikające. W tym zakresie nie obserwuje się bowiem istotnych zmian w okresie od ostatniego roku.

Sąd natomiast oparł się o opinię biegłych sądowych, gdyż to właśnie, jak wypowiedział się Sąd Najwyższy choćby w wyroku z dnia 14.03.2007r. III UK 130/06 (Lex 368973), w sprawie o świadczenie rentowe to ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi wiedzy specjalistycznej, koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenia rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości.

Podobnie wypowiedział się również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12.01.2010r. I UK 204/09 (Lex 577813) i z 24.02.2010r. II UK 191/09 (Lex 590238). Sąd bowiem musi zawsze kierować się ustaleniami biegłych lekarzy sądowych, którzy posiadają w tym względzie specjalistyczną wiedzę.

Sąd zaś podzielił opinię biegłych sądowych, gdyż została sporządzona przez specjalistów i jest jednoznaczna w swojej wymowie. Nie miał zresztą powodów aby jej nie podzielić.

Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS, w których to zakwestionował on wnioski biegłych lekarzy, wskazując, że opis stanu neurologicznego ubezpieczonego nie uzasadnia orzekania o długotrwałej jego niezdolności do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa przebiega bowiem z okresami remisji i zaostrzeń. W okresach zaostrzeń może on być leczony w ramach czasowej niezdolności do pracy. W sprawie bowiem o świadczenie rentowe, jak wyżej wskazano, to ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi koniecznych danych o stanie zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe, a nie stanowisko Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS, na które powołał się organ rentowy. Organ rentowy zresztą nie wniósł o powołanie nowych biegłych, a jedynie o uzupełnienie dotychczasowej opinii biegłych, czego sąd nie uczynił, gdyż zastrzeżenia Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS nie odnosiły się do istoty problemu, tj. czy stan zdrowia odwołującego się poprawił się. Przecież jeżeli nie poprawił się renta nadal przysługuje skoro z uwagi na taki sam wcześniej została przyznana. Przewodniczącego Komisji Lekarskich zaś nic nie wskazywał aby ten stan zdrowia odwołującego się poprawił się.

Mając zatem powyższe na uwadze, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przywrócił W. P. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1.02. 2014 roku do 31.01. 2015 roku.

PW/bd